

Den anden grund til, at jeg synes, det er et absurd argument, er, at man anbefaler et meget lille mindretal i Folketinget at bruge af de midler, som man ellers bruger til at ansætte folk – f.eks. til at rådgive grupperne – til et eksternt arbejde, som Folketinget vitterlig burde iværksætte. Hensigten er selvfølgelig, at de partier, der er modstandere af det her meget vidtrækkende samarbejde, har endnu færre midler til rådighed til sit øvrige partipolitiske arbejde. Det er selvfølgelig bagtanken med det.

Jeg synes, at det er meget mistænkeligt, at et flertal af partierne vil vurdere en sag som denne her på den baggrund og give de anbefalinger i stedet for at sige: Selvfølgelig er det en opgave for Folketinget via regeringen at sørge for, at der bliver lavet nogle uafhængige analyser af forholdet mellem den nye traktat og grundloven.

Så Dansk Folkeparti vil naturligvis støtte det her forslag helt frem til slutlinjen, og vi håber, at partierne vil besinde sig og vedtage det. Hvis det ikke bliver nu, så om ikke andet måske, når traktatforslaget er kendt, for et af argumenterne var jo også, at det var svært at tage stilling til det her, al den stund arbejdet med den nye traktat ikke var færdigt.

Og så skal jeg da også, når de argumenter nu bliver ført frem, sige, at et lignende forslag som dette selvfølgelig vil blive fremsat i den nye folketingsamling, således at partierne, når man kender den endelige traktat, vil få lejlighed til at tage stilling til, om ikke dette forslag så i hvert fald et lignende, som har samme mål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil slet ikke på nuværende tidspunkt begive mig ind i en debat med fru Anne Bastrup om, hvad der kommer til at stå i unionstraktaten, og hvor vidtrækkende det bliver, for det er jo det, der skal analyseres. Jeg vil blot sige tak til SF for støtten til forslaget, som SF jo egentlig også i sin tid har stået fadder til. Også tak til Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti for støtten. Så er vi dog allerede oppe på et betydeligt antal mandater, og så går sagen jo da fremad.

Formålet er jo at hindre den fejltagelse, som et flertal i Folketinget begik i 1972, og som senere nødvendiggjorde, at en kreds af unionsmodstandere måtte gå til domstolene for at få afprøvet det spørgsmål, som burde have været undersøgt på denne måde allerede i 1992 i forbindelse med den nuværende Maastricht-Traktat.

Formålet er også at få det her besluttet, mens det stadig væk er relevant at gøre det, og derfor er der faktisk, synes jeg i hvert fald, fornuftige grunde til, at forslaget kommer nu i denne folketingsamling.

Fru Annette Just var inde på det med timingen. Forslaget vil, som hr. Thulesen Dahl ganske rigtigt sagde, naturligvis blive genfremsat i den nye folketingsamling, der kommer til oktober. Problemet er bare, at så kommer det til behandling engang forhåbentlig ikke alt for sent i folketingsamlingen, men risikoen er, at det bliver på et tidspunkt, hvor regeringen allerede har udfærdiget sin egen juridiske analyse og besluttet sig til, efter hvilke grundlovsbestemmelser sagen skal behandles, i hvilket omfang man fra regeringens side finder, at der er tale om suverænitetsafgivelse, osv. osv.

På det tidspunkt vil regeringen derfor ikke være til sinds at lytte til uvildige eksperter eller gå ind i et forslag af denne art, for så har man fra regeringens side lagt sig fast på det, man vil skrive i det lovforslag, som man vil fremsætte i Folketinget.

Derfor har vi ment, at hvis der skal være en fornuftig sammenhæng med tidsrammerne inden en folkeafstemning, er det rigtige tidspunkt at fremsætte et sådant forslag på faktisk nu. Men jeg er da enig med hr. Thulesen Dahl i, at når et flertal afviser det nu, må vi prøve igen til oktober. Så må man bare sige, at så har regeringen formentlig og desværre nok med det resultat, som hr. Thulesen Dahl forudså, skruet sin egen juridiske argumentation sammen til det formål, som regeringen nu har, nemlig at få vedtaget dette traktatforslag, som kommer, ved en folkeafstemning.

Derfor synes jeg, at når man afviser dette forslag, afviser man samtidig en mulighed for på forhånd at indbygge et element af fair play i processen. Så forbeholder man sig at bruge sine egne statsbetalte jurister til at producere et resultat, som man ikke behøver at være den store profet for at forudsige, et resultat, som vil gå ud på, at der ikke bliver tale om noget, der kræver en grundlovsændring.

Det tør jeg godt forudsæ at regeringens eksperter vil komme med, for det er det svar, regeringen gerne vil høre, men det behøver ikke nødvendigvis at være det rigtige svar rent juridisk, og så har vi, som fru Annette Just var inde på, en situation, hvor det igen bliver nødvendigt at gå til domstolene for at få afprøvet grundlovsproblemet.